

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

<i>dan, svetac, blagdan</i>	<i>misna nakana</i>
PRVA KORIZMENA NEDJELJA <i>Petar, Natalija</i>	8.00 Na nakanu za zdravlje
	9.30 Za sve žive i pokojne župljane
	11.00
	17.00 † iz ob. Kos i Šutić
	18.30
PONEDJELJAK, 22. veljače KATEDRA SV. PETRA <i>sv. Polikarp, biskup i mučenik</i>	18.30 † Ante, Kata i Iva Matić; † Zdenka Fuček; † Đuro Arnold i † članovi obitelji
UTORAK, 23. veljače <i>sv. Polikarp, biskup i mučenik</i>	18.30 † Uroš Trbović; † Petar i Margita Bajić; za dva † branitelja Vukovara, oca i sina, Tvrtnika i Roberta Majića
SRIJEDA, 24. veljače sv. Sinerot, mučenik <i>Franjo, Šimun</i>	18.30 † iz ob. Andrić; za zdravlje Kine
ČETVRTAK, 25. veljače <i>Aleksandra, Robert</i>	18.30 † iz ob. Remenar; † iz ob. Tandini; † iz ob. Biondić
PETAK, 26. veljače <i>Donat, Gabrijel</i>	18.30 Za Dragu Štrkalj; Na nakanu za rješenje stambenog pitana; † Franjo, Manda i Milan Uzelac
SUBOTA, 27. Veljače <i>Roman, Bogoljub</i>	18.30 SVETA MISA PREMA NEDJELJNOM OBRASCU † Antun Glasnović; † Ratko Grbavac
DRUGA KORIZMENA NEDJELJA <i>Roman, Bogoljub</i>	8.00
	9.30 Za sve žive i pokojne župljane
	11.00 † Marko i Iva Bošković
	17.00
	18.30 † iz ob. Pendelić; † Terezija i Milan Nikšić

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterzija.hr;

e-mail: zupa@malaterzija.hr

Odgovorni urednik: vlač. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
923. God XXIII. 21. veljače 2020.

Pokretačka snaga

Prva korizmena nedjelja stavlja nam pred oči Isusovo iskustvo povlačenja u pustinju koja je simbol udaljavanja od redovitih životnih okolnosti i od ljudi, kako bismo se posvetili više sebi i svome odnosu prema Bogu (Mk 1, 12-15). Pustinja je, stoga, simbol iskušenja i izloženosti napastima i Napasniku, ali ujedno je i mjesto posebne Božje blizine i njegove utjehe. Zato je i korizmeni hod vjernika prispodobljen pustinji, te se kroz četrdeset dana u duhu Gospodinova boravka u pustinji i sami vježbamo u različitim duhovnim vježbama. No da bi boravak u pustinji, to jest za nas korizma, mogla biti ono što Gospodin od nas očekuje, ponajprije valja imati iskrenu i ispravnu nakanu, te pristupiti korizmenoj pokori i korizmenim odricanjima u istom duhu kojim je Gospodin Isus pristupio. A evanđelist sveti Marko nam zapisa što se dogodilo neposredno nakon njegova krštenja: *I odmah ga Duha nagna u pustinju*.

Vidimo dakle, da u pustinju treba ići prema Božjem nagnuću i nadahnuću. U pustinju se ne ide vođeni ljudskom motivacijom. U pustinju se ide poradi Boga i zajedništva s njima, vođeni uvijek božanskim motivima, to jest slušajući poticaje Duha Svetoga. Ako sam Božji Sin ne ide u pustinju po svom nahođenju ili nekom duhovnom hiru, tim više trebamo i mi paziti da korizmu kao svojevrsni duhovni odlazak u pustinju ne živimo na ljudski način, vođeni ljudskim motivima i definirajući samo ljudske ciljeve. Osim toga, kao što nije ispravno zacrtati ostvarenje duhovnih ciljeva na zemaljski način, jednako tako nije poželjno služiti se duhovnom aktivnošću da bismo ostvarili zemaljske ciljeve. To jest, nije poželjno korizmene duhovne ciljeve ostvarivati samo iz osobne ljudske pobude, to jest da zadovoljim potrebu za zemaljskom satisfakcijom i pokažemo se pred drugima dobri i duhovni, što bi bila bi pogubna zamjena teza i ciljeva, to jest ako bismo se služili duhovim oruđem za ostvarenje zemaljskih ciljeva, umjesto da stavimo sve zemaljsko, ljudsko i tjelesno na raspolažanje Bogu za ostvarenje vječnih, nebeskih ciljeva.

Stoga je korizma već od prvoga dana istinski izazov vjernicima da se preispitaju kakvim se nagnućima vode u životu, te također kakvim su nagnućima ušli u ovo sveto korizmeno vrijeme. Na žalost ne ispitujemo se baš tako često koja su naša nagnuća i

motivacije u redovitom životnom djelovanju. Najčešće djelujemo nošeni ljudskim motivacijama, to jest prema nagnućima naših zemaljskih sklonosti i ugoda, interesa i koristi, zaboravljajući na što nas potiče Duh Božji. Često smo u procjepu između našega duha i Duha Svetoga, ili kako bi sveti Pavao rekao, između nagnuća tijela i duha. A jer u našem životu postoji više razina nagnuća, doista bismo morali paziti kojima se nagnućima vodimo. Ima u nama težnji koje možemo unaprijed kvalificirati kao loše, jer nas navode na zlo i guraju nas u grijeh. Imamo potom nagnuća, to jest poticaje Zloga da činimo dobro, ali na takav način da se tim dobrim stvarima ne služimo za onu konačnu svrhu ili cilj, već samo za prizemljene ciljeve, te nam nikad ne donesu one prave koristi koje bi trebali donijeti. Tako se na primjer može iskoristiti post ili korizmeno odricanje da bude sredstvo mršavljenja ili štednje ili već nečeg ljudskoga, umjesto da bude sredstvo susreta s Bogom i zajedništva s njime.

Korizma je, međutim, milosno vrijeme da slušamo poticaje i nagnuća Duha. To je najuzvišenija razina naših nagnuća, koja tako postaju božanska, umjesto da ostanu ljudska. Upravo na to nas poziva naš Gospodin svojim primjerom, Duhu valja dopustiti da bude naša pokretačka snaga. On treba biti smjer našim koracima i biti smisao našega djelovanja. Korizma je vrijeme povlašteno da ispitamo svoja nagnuća, sklonosti i motivacije. Ako su nam samo ljudska, prizemljena i zemaljska, onda je neophodno da nas Duh Sveti povede u pustinju korizmenog odricanja i razmatranja, u pustinju susreta s Bogom i pobjede nad napastima. Ako su nam nagnuća takva, onda je očito da nas Napasnik navodi da ostanemo samo na ljudskim stavovima i da napustimo one božanske, nadahnute Duhom Svetim. A neophodno je doista suzbiti tjelesne sklonosti, ali ne samo iz ljudskih asketskih pobuda, već kako bismo oslobodili više prostora za Boga.

Zato dopustimo i mi Duhu Božjemu da nas 'nagna' u korizmenu pustinju, to jest da nas nadahne da svoj korizmeni hod živimo u skladu s njegovim poticajima. On treba biti naša pokretačka snaga dajući smjer našim koracima i bitni smisao našem djelovanju. Učinimo onda da korizma bude povlašteno vrijeme za odricanje od ljudskih nagnuća, a priklanjanje onim božanskima, što ne može biti bez duhovne borbe, truda i nastojanja. Dopustimo stoga Duhu Božjemu da nas odvede u pustinju – bojno polje za Božje pobjede, jer ako Napasnika želimo poraziti, ne možemo bez duhovnog okršaja u koji nas vodi Duh Božji. Neka taj isti Duh bude naša pokretačka snaga, neka nas ujedno prati i krijevi kao jamac našoj pobjedi, kao što je bio i Gospodinu Isusu, jer Napasnika valja pobijediti ovdje na zemlji kako bismo uživali vječnu nagradu na nebesima.

dr. sc. Ivan Bodrožić

Katedra sv. Petra

Blagdan koji slavi Katedru sv. Petra datira još od samih početaka kršćanstva, a potječe iz drevnog grada Rima i davnog IV. stoljeća. Njime su kršćani zahvaljivali Bogu za poslanje povjerenog apostolu Petru i njegovim naslijednicima. Želimo li pronaći na stranicama Svetoga pisma početke Petrova primata, okrenut ćemo tekst sv. Mateja (16, 13–19), gdje Isus pita učenike što ljudi misle o njemu. U ime svih, Šimun Petar mu odgovara: „Ti si Krist, Sin Boga živoga!“. Isus mu na to reče: „*Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski! A ja tebi kažem: Ti si Petar – Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i Vrata paklena neće je nadvladati. Tebi*

ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa štogod svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.“ U tom slikovitom opisu sam Isus predaje Petru učiteljsku vlast u svojoj Crkvi, da je on dalje gradi i učvršćuje.

Sam naziv blagdana, tj. „katedra“ doslovno označava biskupovo nepomično sjedalo, postavljeno u Majci crkvi njegove biskupije, po kojoj se ta crkva naziva „katedralom“ i simbol je biskupove vlasti. On je, kao naslijednik apostola, pozvan čuvati i braniti, te prenositi evanđeoski nauk svojoj kršćanskoj zajednici. Kada biskup preuzima odgovornost za mjesnu Crkvu koja mu je povjerena od Svetog Oca, on simbolično nosi mitru i štap i sjeda na katedru. S toga sjedala on će voditi i pratiti vjernike svoje biskupije. Svaka biskupija bilo gdje na svijetu, ima biskupa, te katedru u mjesnoj Crkvi kojom taj biskup upravlja.

I Sveti Otac je također biskup. On je biskup rimske mjesne Crkve, a vrhovni je poglavar sveopće Crkve, pa tako u njoj ima apsolutnu vlast. On je suveren na malom području u gradu Rimu, Vatikanu. Pri upravljanju Crkvom papi pomažu mnogi uredi Rimske kurije, kongregacije, komisije, akademije... Papa i njegovi uredi u kanonskom se pravu nazivaju Apostolska Stolica. Papa i zbor svih biskupa predstavljaju vrhovnu vlast Crkve. To znači da u Katoličkoj Crkvi postoji katedra koja ima napisano prvenstvo, a to je katedra Svetoga Oca, rimskog biskupa u Vatikanu.

Slaviti Katedru sv. Petra znači slaviti zaštitnika svih kršćana, i stijenu koja postojana stoji da se na njoj dalje izgrađujemo. Katedra sv. Petra je simbol jedinstva Crkve i zajedništva svih vjernika.

Zlata Glija, dipl. theol.

Župni oglasi

1. Na izlazu iz crkve možete si uzeti blagoslovljenu vodu i sol.
2. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.
3. Ministrantski susreti održavaju se subotom u 9.30 sati.
4. Zahvaljujemo svima koji su se odazvali akciji kupnje tri stambena modula koju su pokrenule Župe Sv. Terezije od Djeteta Isusa i Sv. Marka Križevčanina. Prikupljeno je dovoljno sredstava i na račun Hrvatskog Caritasa (koji je naručio module) uplaćeno je po 80.000,00 kuna od svake Župe, ukupno **160.000,00**. O isporuci modula obavijestit ćemo vas čim se isporuka realizira.
5. Pobožnost Križnog puta svakog je petka u 17.50 sati.
6. Za naknadni blagoslov možete se prijaviti putem maila ili u župni ured.
7. Uzmite ponuđeni tisak: *Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest* i naš župni listić *Trnjanska ruža*.